

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean Lausunto aiheesta Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisävesialusten purjehduskelpoisuuslupien vastavuoroisesta tunnustamisesta (kodifioitu toisinto)

KOM(2008) 37 lopullinen — 2008/0021 COD

(2008/C 204/12)

Neuvosto päätti 13. helmikuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 80 artiklan 2 kohdan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisävesialusten purjehduskelpoisuuslupien vastavuoroisesta tunnustamisesta (kodifioitu toisinto)

Koska Euroopan talous- ja sosiaalikomitea katsoo, että asiakirjan sisältö on täysin hyväksyttävä, eikä sillä ole siihen kommentoitavaa, komitea päätti 12.–13. maaliskuuta 2008 pitämässään 443. täysistunnossa (maaliskuun 12. päivän kokouksessa) antaa sille esitetystä asiakirjasta myönteisen lausunnon. Äänestyksessä annettiin 121 ääntä puolesta 6:n pidättyessä äänestämästä.

Bryssel 12. maaliskuuta 2008

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Dimitris DIMITRIADIS

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean Lausunto aiheesta Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta

KOM(2007) 355 lopullinen — 2007/0121 COD

(2008/C 204/13)

Neuvosto päätti 13. heinäkuuta 2007 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta

Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta

Asian valmistelusta vastannut ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -erityisjaosto antoi lausuntonsa 26. helmikuuta 2008. Esittelijä oli David **Sears**.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 12.–13. maaliskuuta 2008 pitämässään 443. täysistunnossa (maaliskuun 12. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon äänin 124 puolesta 2:n pidättyessä äänestämästä.

1. Tiivistelmä ja suositukset

1.1 YK on jäsenvaltioidensa nimissä tehnyt ehdotuksen kemikaalien luokittelussa, pakkaamisessa ja merkinnöissä käytettävien kriteerien ja prosessien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetusta GHS-järjestelmästä (*Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals*). Tällä on tarkoitus tukea maailman-

kauppaa ja auttaa vähemmän kehittyneitä talouksia niiden pyrki-
myksissä suojella työntekijöiden ja kuluttajien terveyttä ja turval-
lisuutta.

1.2 ETSK kannattaa voimakkaasti tätä maailmanlaajuisen
yhdenmukaistamisen tavoitetta sekä komission ehdottaman

toimeenpanevan lainsäädännön muotoa ja oikeusperustaa ja suhtautuu myönteisesti siihen, että järjestelmän käyttöönotolle valmistajien ja toimittajien keskuudessa ehdotettu aikataulu osuu yksiin asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) mukaisen rekisteröinnin ensimmäisen merkittävän määräjän kanssa.

1.3 ETSK yhtyy myös komission arvioon, jonka mukaan EU:ssa 40 viime vuoden aikana kehitettyihin järjestelmiin tehtävät muutokset ovat kyllä välttämättömiä ja nauttivat laajaa kannatusta, mutta EU:ssa saavutettavat lyhyen aikavälin hyödyt jäävät todennäköisesti häviävän pieniksi ja kustannukset saattavat nousta korkeiksi. Tästä syystä ETSK katsoo, että alkuperäisessä vaikutustenarvioinnissa olisi pitänyt kiinnittää enemmän huomiota näihin varsin epätavallisiin olosuhteisiin. Koska mitään merkittävää kokonaishyötyä ei ole odotettavissa, tulisi kaikkiin nykyisen lainsäädännön lisäyksiin ja muutoksiin, jotka eivät ole ehdottoman välttämättömiä YK:n ehdotuksen täytäntöönpanemiseksi, liittää erillinen terveyttä, turvallisuutta tai taloudellisia seikkoja koskeva perustelu. Ennen muuta on pyrittävä kaikin voimin varmistamaan, ettei väistämättä pitkäksi venyvä siirtymäaika näiden kahden pitkälti samanarvoisen järjestelmän välillä heikennä nykyisiä standardeja. Keskeinen edellytys on myyntipaikalla tapahtuva valistus.

1.4 ETSK katsoo myös, että koska aikataulu on hyvin tiukka ja käynnistyskustannukset on pidettävä kohtuullisina, ehdotuksessa ja sen välittömässä toimeenpanossa on joustovaraa. On kestänyt vuosia kehittää nykyinen järjestelmä sellaiseksi, että se suojelee asianmukaisesti työntekijöiden ja kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta koko EU:n alueella, ja näin tulee käymään myös uuden maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun järjestelmän kohdalla. Keskeisen tärkeää on kuitenkin, että sekä YK:ssa että komissiossa varataan riittävän pitkän aikavälin resursseja, jotta varmistetaan yhdenmukaistamisprosessin jatkuminen — sekä sen laajentaminen viime kädessä myös laajalti kaupattavien tuotteiden luokitteluun ja merkintöihin eikä vain näiden luokittelujen perusteisiin.

1.5 ETSK panee huolestuneena merkille, että tämä ehdotus sinänsä ja yhdessä REACHin kaltaisten äskettäisten ehdotusten sekä niihin liittyvien monien muiden EU:n lainsäädännön säädösten kanssa on hyvin laaja ja että nyt tarpeelliseksi katsottujen ohjeiden määrä kasvaa jatkuvasti. Uudenlainen lähestymistapa on ratkaisevan tärkeä, jos halutaan välttää Euroopan teollisuuden (lainsäädännön seuranta- ja muutosprosesseista puhumattakaan) peruuttamaton vahingoittuminen. Ei yksinkertaisesti ole realistista olettaa, että kaikki toimijat pienimpien PK-yritysten omistajista jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten yleensä suurehkoihin vastuullisten virkamiesten ryhmiin tukeutuisivat pelkästään näitä aiheita käsitellessään rutiininomaisesti yli 20 000-sivuisen keskenään kytköksissä olevaan asiakirja-aineistoon. On löydettävä parempi keino.

1.6 Samassa kohdassa ETSK pahoittelee keskeisten määritelmien puuttumista ja etenkin erityisen toksikologisen merkityksen omaavan sanan "valmiste" korvaamista sanalla "seos", jolla ei ole tällaista merkitystä. Se, että substantiivilla "kemikaali" tai adjektiivilla "kemiallinen" ei vielääkään ole EU:ssa vahvistettua yhteistä määritelmää, aiheuttaa jatkuvasti hämmennystä työntekijöiden, kuluttajien, yritysjohtajien ja lainsäätäjien keskuudessa.

Nyt käsiteltävänä olevan ehdotuksen on tarkoitus olla sisällöltään neutraali ja ristiriidaton. Se tarjoaa hyvän tilaisuuden korjata yksityiskohdissa havaittuja virheitä, kuten jo nyt tehdään teknisissä liitteissä. Olisi myös pikimmiten annettava vakiomääritelmät, joita käytetään kaikessa asiaan liittyvässä lainsäädännössä. Tuloksena olisi oltava avaintermien sanasto kaikilla kielillä. Sanastossa olisi yksilöitävä samaa merkitsevät termit (oletettavasti "kemikaali", "kemiallinen aine" ja "aine") sekä merkitykseltään toisistaan poikkeavat tai toisiinsa liittymättömät termit (esimerkiksi "artikkeli" ja "tuote"). Lisäksi olisi yksilöitävä kulttuuriset sekaannukset ja mielle yhtymät, joita esiintyy eräissä kielissä sanojen "aineet" (kun tarkoitetaan huumeita, alkoholia tai tupakkaa) ja "kemikaalit" (kun viitataan terrorismiin tai muuhun laittomaan toimintaan) käytön yhteydessä, ja tällaiset sekaannukset olisi pyrittävä välttämään.

1.7 ETSK toteaa myös, että liialliseen luokitteluun ja liiallisiin merkintöihin liittyy kaksinkertainen vaara, joka saattaa vähentää selvästi tärkeiden varoitusten vaikutuksia. Lisäksi on vaarallista käyttää merkintöjä työntekijöiden ja kuluttajien ainoana tiedonlähteenä. Merkintöjen on tietysti sisällettävä tärkeimmät tiedot. Myös linkit muihin helposti saatavilla oleviin tietolähteisiin ovat tärkeitä. Internetin-ostojen lisääntyminen sekä erityistuotteiden etujen ja riskien entistä yleisempi tutkiminen verkossa osoittavat, että tätä kysymystä on vielä selvitettävä lisää. Pitkät luettelot monimutkaisten seosten aineosien standardoiduista ja oudoista nimistä eivät juuri palvele pelastushenkilöstön ja myrkytyskeskusten tarpeita. Merkinnät yleisestä vaarallisuudesta ja ensiapuohjeet sekä ympärivuorokautisen neuvontakeskuksen yhteystiedot tarjoavat kaikille asianosaisille parhaan turvan. Erityisissä tilanteissa, joihin liittyy suojattua valmistusteknologiaa, tällaisella toimintatavalla suojellaan nykyisen lainsäädännön tapaan myös valmistajaa.

1.8 ETSK toteaa, että tieteellistä tutkimusta tai yritysten T&K-toimintaa varten laboratorioiden välillä siirrettäviä, usein hyvin pieniä ainemääriä varten ei ole ehdotettu omaa merkintää. Tällainen merkintä voitaisiin helposti lisätä YK:n ehdottamaan merkintävalikoimaan, ja se olisi parempi vaihtoehto kuin nyt ehdotettu äärimmäisen rajoittava, suhteeton ja kallis poikkeus.

1.9 Lopuksi ETSK huomauttaa, että tarve tarkistaa eri lainkäyttöalueilla ympäri maailman käytettävien tietojen ja niillä tehtyjen päätösten laatua tulee kasvamaan. Paine sopia yhteisesti luokittelun tuloksista eikä vain niiden perusteista ja niihin johtavista prosesseista tulee epäilemättä kasvamaan. Tällainen maailmanlaajuinen tarve sekä hyöty onkin varsin helppo ymmärtää.

2. Johdanto

2.1 Käsillä olevalla ehdotuksella on tarkoitus mukauttaa nykyinen EU:n lainsäädäntö äskettäin hyväksyttyyn YK:n malliin "maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetusta järjestelmästä", joka koskee "vaaralliseksi" määriteltujen ja vaihtelevasti "kemikaaleiksi", "aineiksi", "seoksiksi" tai "valmisteiksi" kutsuttujen raaka-aineiden, välituotteiden ja lopputuotteiden luokitusta, merkintöjä

ja pakkaamista. Ehdotetulla asetuksella korvataan vuodelta 1967 peräisin oleva yhteisön lainsäädäntö. Monia muita direktiivejä ja asetuksia, muun muassa nykyisin sovellettavaa asetusta (EY) N:o 1907/2006 (REACH), on sen myötä tarpeen muuttaa. EU:ssa ilmenevien pidemmän aikavälin vaikutusten on tarkoitus olla myönteisiä, mikäli kustannukset pystytään pitämään kurissa ja eräät varsin vähäiset hyödyt toteutuvat. Ehdotetun asetuksen tulisi yleisesti helpottaa maailmankauppaa ja säilyttää samalla ihmisen terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso.

2.2 Korvattava 40 vuotta vanha direktiivi on vaarallisia aineita koskeva direktiivi 67/548/ETY. Sitä pidetään yleisesti ensimmäisenä yleiseurooppalaisena "kemikaalisäädöksenä", jolla pyrittiin erityisesti parantamaan työntekijöiden turvallisuutta. Direktiivi sekä monet sitä muuttavat direktiivit ja sen mukautukset tekniseen edistykseen tarjoavat valmistajille ja markkinoijille, työntekijöille, jakelijoille ja kuluttajille EU:ssa ja sen ulkopuolella yhdenmukaistetun järjestelmän "vaarallisten aineiden" luokitteluun. Luokittelussa hyödynnetään sovittuja pääteipisteitä ja vaarakriteereitä mittaavia vahvistettuja kokeita. Järjestelmä mahdollistaa myös kyseisten aineiden asianmukaiset *merkinnät* käyttämällä rajallista määrää varoitusmerkkejä ja vakiomuotoisia lausekkeita, joilla yksilöidään mahdolliset riskit ja annetaan turvallista käyttöä koskevia suosituksia, sekä aineiden *pakkaamiseen* säännöllisten käyttäjien ja vaaralle alttiiden ryhmien, etenkin pienten lasten, suojelemiseksi.

2.3 Kaksikymmentäyksi vuotta direktiivin 67/548/ETY hyväksymisen jälkeen prosessia laajennettiin vaarallisia valmisteita koskevalla direktiivillä 88/379/ETY kattamaan "*aineiden*" (suhteellisen rajallinen luettelo "alkuaineista ja niiden yhdisteistä") sijasta teoreettisesti katsottuna loputtoman määrän "*valmisteita*" ("kahdesta tai useammasta aineesta koostuvat seokset"). Koska ymmärrettiin, että eläinkokeet eivät ole toivottavia tai niitä on tässä mitassa mahdoton käyttää, direktiivillä otettiin ensi kertaa yhteisön lainsäädännössä käyttöön ainesosien tunnettujen tai määriteltävissä olevien vaarojen ja lopullisen seoksen todennäköisimmän vaaran välinen teoreettinen suhde. Sitä voitiin käyttää valmisteen luokitukseen, merkintöihin ja pakkaamiseen tarvitsematta tehdä lisäkokeita.

2.4 Koska ylivoimaisesti suurin osa kuluttajille myytävistä tuotteista on "*valmisteita*" (tai jopa "*esineitä*"), tämä oli merkittävä askel varmistettaessa kuluttajien turvallisuus sellaisten tuotteiden osalta, joita ei jo ole säädelty tiukemmilla erillisdirektiiveillä, kuten torjunta-aineiden, pesuaineiden tai kosmetiikan myyntiä koskevilla direktiiveillä. Vuoden 1988 direktiiviä muutettiin huomattavasti vuonna 1999 direktiivillä 1999/45/EY.

2.5 Edellä mainitut direktiivit sekä niitä tukeva käyttöturvallisuustiedotteita koskeva direktiivi 91/155/ETY, jota myös on sittemmin muutettu, ovat monien vuosien ajan toimineet työntekijöiden ja kuluttajien suojelun kulmakivinä koko EU:n alueella. Ne ovat yhteydessä ja vaikuttavat lähes kaikkeen muuhun terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojeluun tähtäävään EU:n lainsäädäntöön. Tarvitaan jatkuvaa ajantasaistamista, jolla otetaan huomioon soveltamisalassa, valmistusteknologiassa ja tutkimusmenetelmissä, tuotteiden saatavuudessa ja mahdollisissa käyttötarkoituksissa tapahtuvat muutokset sekä uusin tieteellinen

tietämys kaikkien näiden tekijöiden seurauksista ja epätoivottujen vaikutusten lieventämisestä.

2.6 Yhtä tärkeää on, että näiden direktiivien tarkoituksena on "sisämarkkinatavoitteiden" saavuttaminen pyrkimällä luomaan EU:hun asianomaisten eri tuotteiden yhtenäismarkkinat. Tuotteita, ovat ne sitten raaka-aineita, synteettisiä tai luonnontuotteita, välituotteita tai jätteitä, lopputuotteita tai esineitä, voidaan turvallisesti tuoda jäsenvaltioihin ja niillä voidaan käydä kauppaa jäsenvaltioiden välillä, jos ne ovat näiden ja muiden asianomaisten EU:n säädösten mukaisia.

2.7 Vuonna 2001 komissio julkaisi valkoisen kirjan "Tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskeva strategia". Tästä alkanut prosessi huipentui viime vuonna hyväksytyyn "kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyitä ja rajoituksia" koskevaan asetukseen (EY) 1907/2006, joka tunnetaan myös REACH-asetuksena. Samaan aikaan hyväksyttiin ja julkaistiin täydentävä direktiivi 2006/121/EY, jolla tehtiin lisämuutoksia direktiiviin 67/548/ETY näiden kahden säädöksen yhdenmukaistamiseksi. Tämä prosessi jatkuu luultavasti edelleen, kun saadaan lisää tietoa tai kun lainsäädäntötarpeet muuttuvat.

2.8 Kaikki edellä esitetty viittaa ja vaikuttaa tiettyjen tuotteiden valmistukseen, jakeluun ja markkinointiin EU:n alueella sekä niiden kauppaan EU:n ja sen tuonti- ja vientikumppanien välillä. Samana aikana on kehittynyt samankaltaisia, joskaan ei täysin identtisiä järjestelmiä eri puolilla maailmaa myös monissa muissa talouksissa, joiden kanssa EU:lla on säännölliset kauppasuhteet EU:n alueella ja sen ulkopuolella kotipaikkaansa pitävien lukuisten suurten, keskikokoisten ja pienten yritysten välityksellä.

2.9 Lukuisat muut maat, joiden talous ja/tai oikeudelliset rakenteet ovat yleensä jokseenkin kehittymättömät, ovat ymmärtäneet, että tällaista "vaarallisten aineiden" luokitus-, merkintä- ja pakkaamisjärjestelmää tarvitaan, mutta ne odottavat paikallistasolla toimeenpantavan, maailmanlaajuisesti tunnustetun mallin hyväksymistä.

2.10 Kun Yhdistyneet kansakunnat huomasi 1990-luvun alkupuolella, että vaikka nämä paikallisesti kehitetyt kansalliset tai alueelliset järjestelmät olivat erittäin tärkeitä terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelemiseksi, ne saattoivat myös muodostaa maailmankaupan esteitä, se pyysi valtuutusta laatia ehdotuksen "kemikaalien luokittelua, pakkaamista ja merkintöjä sekä käyttöturvallisuustiedotteita" koskevasta maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetusta GHS-järjestelmästä. Tällaisen yhdenmukaistamisen malleja, jotka koskivat etenkin fysikaalisia vaaroja ja välitöntä myrkyllisyyttä, oli jo olemassa kuljetusalalla.

2.11 Valtuutus tällaisen laajemman lähestymistavan kehittämiseen annettiin YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssissa (UNCED) vuonna 1992 hyväksytyn Agenda 21 -toimintaohjelman luvussa 19. Teknistä aineistoa oli määrä saada Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöltä (OECD), Kansainväliseltä työjärjestöltä (ILO) sekä Yhdistyneiden kansakuntien vaarallisten aineiden kuljetusta käsittelevältä asiantuntijoiden alakomitealta (UNSCETDG).

2.12 Lähes kymmenen vuotta kestäneen työskentelyn jälkeen noin 160 rahoitukseen osallistuvaa YK:n jäsenvaltiota pääsivät joulukuussa 2002 sopimukseen uuden GHS-järjestelmän teknisestä sisällöstä. Johannesburgissa saman vuoden syyskuussa pidetyssä kestävä kehityksen huippukokouksessa allekirjoittajavaltioita kannustettiin "toimeenpanemaan uusi maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu järjestelmä kemikaalien luokitteluun ja merkitsemiseen niin pian kuin mahdollista, päämääränä täydellisesti toimiva järjestelmä vuoteen 2008 mennessä". YK:n talous- ja sosiaalineuvosto hyväksyi heinäkuussa 2003 YK:n GHS-järjestelmän, joka oli nyt määrä panna toimeen vuoteen 2008 mennessä. Sitten laajentuneen EU:n kaikkien 27 jäsenvaltion edustajat allekirjoittivat nämä sopimukset.

2.13 Alkuperäiseen YK:n ehdotukseen hyväksyttiin vuonna 2004 joukko muutoksia, ja ne sisällytettiin YK:n vuonna 2005 julkaiseman kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän (GHS) suosituksiin. Tämä 540-sivuinen asiakirja ja sen myöhemmät tarkistukset tunnetaan yleisesti GHS-kirjana (englanniksi "Purple Book" sen kannen värin mukaan). Tarkkoja tietoja 65 maan (niiden joukossa EU:n 27 jäsenvaltiota) etenemisestä kohti vuoden 2008 määräaika on saatavissa asianomaiselta YK:n internetsivulta.

2.14 Vuonna 2006 YK hyväksyi järjestelmään lisää teknisiä muutoksia, jotka sisällytettiin vuonna 2007 julkaistuu GHS-kirjan tarkistettuun laitokseen. Kuten olemassa olevien järjestelmien maailmanlaajuisen yhdenmukaistamisen laajassa ja monitahoisessa prosessissa väistämättä käy, ehdotukset koostuvat sekouksesta vanhoja ja uusia tutkimuskriteereitä, pääteipisteitä, varoitusmerkkejä, hyväksytyjä lausekkeita ja merkintämalloja. Päätettiin soveltaa "moduuliperiaatetta", joka mahdollistaa erilaisten näkemysten rinnakkaiselon ja osallistuvien maiden pääsyn sopimukseen (joskin periaatteen liiallinen käyttö johtaisi luonnollisesti monien tavoiteltujen hyötyjen menettämiseen).

2.15 YK:n ehdottamalla mallilla ei kuitenkaan ole tarvittavaa lain sitovuutta, ja maiden, jotka haluavat noudattaa sen suosituksia, on säädettävä toimeenpanevaa lainsäädäntöä. EU:n jäsenvaltioiden osalta tämä edellyttää komission ehdotusta.

2.16 Komissio aloitti toimeenpanoehdotusta koskevan työn vuonna 2004 ja julkaisi ensimmäisen luonnoksen GHS-järjestelmän mukaisesta EU:n järjestelmästä vuonna 2006. Samana ajanjaksona suoritettiin ja julkaistiin vaikutustenarviointia. Internetin avulla vuoden 2006 kolmannella vuosineljänneksellä järjestetty sidosryhmien kuuleminen sekä komission oikeudellisen yksikön esittämät varaukset johtivat alkuperäisen ehdotuksen perusteelliseen uudelleenlaadintaan. Lopulta komissio hyväksyi ja julkaisi sen kesäkuussa 2007. Neuvoston asianomainen työryhmä on jo aloittanut ehdotuksen teknisen tarkastelun. Kuten tavallista, nyt odotetaan Euroopan parlamentin, Euroopan ja talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) ja alueiden komitean lausuntoja.

2.17 Yleisesti toivotaan, että parhaillaan suoritettavilla tarkasteluilla ei yhdenmukaistamishetkoja viivästytetä eikä merkittävästi muuteta. On yleisesti hyväksyttyä, että järjestelmän hyödyt ovat epätasaisesti määriteltävissä ja koskevat lähinnä

maailmankauppaa ja että ne vähenevät, ellei yhdenmukaistamiseen päästä. EU:lle (tai sen kanssa kauppaa käyville) aiheutuvat kustannukset nousevat jyrkästi, jos toimeenpanoaikataulu poikkeaa jo sovitusta REACH-järjestelmän aikataulusta. Mahdolliset terveys-, turvallisuus- ja ympäristöhyödyt tuntuvat enimmäkseen EU:n ulkopuolella maissa, joilla ei tällä hetkellä ole omia tehokkaita järjestelmiä.

2.18 GHS-järjestelmän toimeenpanolla on seurannaisvaikutuksia kuljetuksia koskevaan EU:n lainsäädäntöön sekä moniin muihin EU:n säädöksiin, jotka koskevat kulutustuotteita, tiettyihin tarkoituksiin käytettävien kemikaalien käsittelyä, vaarallisten kemikaalien valvontaa, työterveyttä ja -turvallisuutta, jätteitä ja käytöstä poistettuja tuotteita. Niistä tehdään lisäehdotuksia tarpeen mukaan lähivuosina. Komission yksiköt julkaisivat elokuussa 2006 täydellisen luettelon säädöksistä, joihin järjestelmä todennäköisesti vaikuttaa. Käsillä olevaan ehdotukseen sisältyy asetukseen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) tehtäviä muutoksia.

3. Tiivistelmä komission ehdotuksesta

3.1 Ehdotus koostuu kolmesta osasta ja seitsemästä liitteestä. Ehdotuksen englanninkielinen versio on yhteensä hieman yli 2 100 sivua pitkä. Vaikka ehdotuksen tärkeimmät elementit sisältyvät suhteellisen lyhyeen (64-sivuisen) I osaan, uutta aineistoa tai vanhan aineiston uusia tai tarkistettuja tulkintoja esiintyy kautta koko asiakirjan. Siksi ehdotusta kokonaisuudessaan on pidettävä keskeisenä osana EU:n ja jäsenvaltioiden primäärilainsäädäntöä, joka vaikuttaa sääntelijöihin, valmistajiin, toimittajiin, jakelijoihin, kauppiaihin, työntekijöihin ja kuluttajiin sekä EU:n alueella että sen ulkopuolella.

3.2 Ehdotetun asetuksen II osassa, joka sisältää liitteen I, esitetään vaarallisten aineiden ja seosten yksityiskohtaiset luokitus- ja merkintävaatimukset (154 sivua).

3.3 Ehdotetun asetuksen III osa, johon kuuluvat liitteet II–VII, sisältää joukon tiettyjä aineita ja seoksia koskevia erityissääntöjä, luettelot uusista vaara- ja turvalausekkeista, uudet varoitusmerkit, tiettyjen vaarallisten aineiden yksityiskohtaisen luokitus- ja merkintäjärjestelmän sekä käyttäjien avuksi tarkoitettua muuntotaulukon, josta näkyy, mitä muutoksia siirtyminen direktiivin 67/548/ETY luokitus- ja merkintävaatimuksista ehdotetun asetuksen uusiin vaatimuksiin ja vaaralausekkeisiin aiheuttaa (430 sivua). Koko säädösehdoista koskeva rahoituslaskelma, joka vaaditaan ehdotuksen asianmukaista arviointia varten mutta jolla on primäärilainsäädännön kannalta vain vähän pysyvää arvoa tai kiinnostavuutta, on sisällytetty — tai kenties haudattu — tämän osan loppuun.

3.4 Kuten edellä III osaa käsiteltäessä todettiin, osissa IIIa ja IIIb on liitteeseen VI sisältyvät taulukot 3.1 ja 3.2. Yhdessä ne muodostavat muuntotaulukon, joka kuvaa nykyisen direktiivin 67/548/ETY liitteen 1 — lähes 1 500 sivua yli 40 vuoden aikana EU:ssa harjoitetun tuotearviointin tuloksena kertyneitä päätöksiä tiettyjen vaarallisten aineiden luokituksesta ja merkinnoista — muuntamista uuteen sääntelykehikseen.

3.5 Komission vaikutustenarviointi, joka tulee lukea edellä esitetyn yhteydessä, perustuu RPA:n ja *London Economics* -ryhmän konsulttiraportteihin ja on suhteellisen suppea (34 sivua).

3.6 Ehdotetun asetuksen oikeusperusta on EY:n perustamis-sopimuksen 95 artikla, ja sen "tarkoituksena on taata kaikille aineiden ja seosten toimittajille tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla sekä varmistaa korkeatasoinen terveyden, turvallisuuden, ympäristön ja kuluttajien suojelu."

3.7 Ehdotuksessa myönnetään, että nykyisen EU:n lainsäädännön ja YK:n ehdottaman GHS-järjestelmän soveltamisalat eivät ole identtiset. Molempien yksityiskohdat poikkeavat luokitusta ja merkintöjä koskevista kuljetusalan säännöksistä, jotka on jo pitkälti yhdenmukaistettu. Ehdotuksen aiheuttamat muutokset on pyritty pitämään mahdollisimman vähäisinä. Joissain tapauksissa tarvitaan lisäehdotuksia, etenkin REACH-järjestelmän toimeenpanovaiheiden aikana.

3.8 Ehdotuksella otetaan käyttöön joitakin uusia YK:n GHS-järjestelmän termejä ja määritelmiä. Merkittävin näistä muutoksista on sanan "valmiste" korvaaminen sanalla "seos".

3.9 Ehdotuksessa myönnetään, että uusi luokitusjärjestelmä saattaa johtaa koe-eläinten laajaan käyttöön. Vaihtoehtoisia menetelmiä tulisi käyttää aina kun mahdollista. Ihmisillä tai muilla kädellisillä tätä luokitusta varten tehtävät kokeet näytetään nimenomaisesti kiellettävän (tämä riippuu toistaiseksi ratkaisemattomasta oikeudellisesta ja lingvistiksestä erosta useissa EU:n virallisissa kielissä englanninkielisten ilmausten "*should not*" ja "*shall not*" vastineiden välillä) komission ehdotuksessa (vaikka YK:n GHS-järjestelmässä tällaiset kokeet sallitaan).

3.10 "Seosten" luokittamiseen myönnetään liittyvän ongelmia. Ehdotuksessa annetaan "päättelysääntöjä", joiden on tarkoitus helpottaa interpolointia sellaisista tuotteista, joilla on todennäköisesti samanlaisia vaikutuksia.

3.11 Ehdotetulla asetuksella annetaan mahdollisuus antaa aineille tai seosten ainesosille lyhyempiä yleisnimiä, jos niiden Kansainvälisen teoreettisen ja sovelletun kemian liiton nimikkeistössä (IUPAC-nimikkeistö) vahvistetut nimet ovat pidempiä kuin 100 merkkiä. Myös *Chemical Abstracts Service of American Chemical Society* (CAS) toimittamien tuotetunnisteiden (numeroiden ja nimien) käyttö jatkuu. Nykyiseen lainsäädäntöön sisältyvä geneeristen nimien valvottu käyttö, jonka avulla tunnistetaan luotettavasti todennäköinen vaara vaarantamatta seoksen tarkkaan koostumukseen liittyviä immateriaalioikeuksia, säilytetään.

3.12 Näiden kahden järjestelmän välillä tarvittavaa siirtymäaika käsitellään yksityiskohtaisesti. Ehdotuksessa tunnustetaan selväsanaisesti, että uusia kriteereitä on sovellettava ensiksi "aineisiin" ja myöhemmin "seoksiin". Yritysten tarpeettoman rasittamisen välttämiseksi niitä ei velvoiteta lunastamaan takaisin tai merkitsemään uudelleen tuotteita (joko "aineita" tai "seoksia"),

jotka ovat jo toimitusketjussa, kun asianomainen lainsäädäntö tulee voimaan.

3.13 Jäsenvaltiot velvoitetaan nimeämään asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta vastaavat viranomaiset — ja säätämään "oikeasuhtaisia säännösten noudattamatta jättämisen seuraamuksia". Ehdotuksessa todetaan, että "[t]oimiva yhteistyö toimivaltaisten viranomaisten välillä on olennaisen tärkeää."

3.14 Asetusta sovelletaan periaatteessa kaikkiin aineisiin ja seoksiin, paitsi jos muussa yhteisön lainsäädännössä säädetään tarkemmista erityissäännöistä. Asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu kosmeettiset valmisteet, aromiaineet, elintarvikkeiden lisäaineet, eläinten ruokinnassa käytetyt tuotteet ja eläinlääkkeet, tietyt lääkinnälliset laitteet, siviili-ilmailua eivätkä tie- ja rautatie-kuljetuksia koskevilla säännöillä säännellyt tuotteet sekä ammuks (joihin ei kuitenkaan lueta "räjäytys- ja pyroteknisiin tarkoituksiin kaupan pidettäviä räjähteitä" eli ilotulitteita).

3.15 Jätettä, sellaisena kuin se on määritetty direktiivillä 2006/12/EY, ei voida luokitella tässä asetuksessa tarkoitetuiksi "aineeksi", "seokseksi" tai "esineeksi", eikä se siten kuulu asetuksen soveltamisalaan.

3.16 Metalliseoksia (lejeerinkejä) pidetään kuitenkin asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) 3 artiklan 41 kohdassa tarkoitettuina "seoksina", ja siksi ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, kuten oletettavasti myös todelliset luonnossa esiintyvät aineiden "seokset" (muttei, missään käytännön merkityksessä, "valmisteet"), kuten metallimalmit, mineraalit ja kasviuutteet.

3.17 Sekä merkintöjen ulkoasua että niiden sisältöä koskevat vaatimukset muuttuvat EU:n nykyjärjestelmään verrattuna. Eräät nykyiset varoitusmerkit korvataan uusilla; toiset lisätään luetteloon ensi kertaa. Nykyiset sallitut vakiomuotoiset "vaaralausekkeet" ja "turvallisuusohjeita koskevat lausekkeet" korvataan uusilla "huomiosanoilla", "vaaralausekkeilla" ja "turvalausekkeilla".

3.18 Kaikki edellä mainitut hyväksytyt sanat ja lausekkeet määritellään EU:n kaikilla virallisilla kielillä, ja niitä on käytettävä tarpeen mukaan kaikissa merkinnöissä sen mukaan, missä maassa tuote lopulta myydään. Teksteissä voidaan käyttää useita kieliä, mutta käytettävissä oleva tila käy yhä niukemmaksi. (Joissain erityistapauksissa voi olla tarpeen kääntää merkinnät ja niitä tukevat asiakirjat myös lainsäädännön edellyttämille "ei-virallisille" kielille, kuten walesin kielelle, tai muille, esimerkiksi venäjän, turkin, arabian tai hindin kielille tiettyjen alkuperäisväestö- tai maahanmuuttajaryhmien tarpeiden tyydyttämiseksi.)

3.19 Ehdotuksessa todetaan, että luokitusprosessi, ja siten myös merkintä- ja pakkaamisprosessi, edellyttää EU:ssa jatkuvaa päivittämistä, kun saadaan uutta tietoa tai tietämystä tai kun tutkimusmenetelmät tai lainsäädännön vaatimukset muuttuvat. Toimia edellyttävät muutokset ja niiden perusteella noudatettavat menettelyt esitetään tekstissä.

3.20 Asetuksen on määrä tulla voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Aineet luokitellaan, merkitään ja pakataan nykyisen lainsäädännön mukaan enintään 1:seen joulukuuta 2010 asti (mikä on myös REACH-asetuksen mukainen rekisteröintimääräaika). Seokset luokitellaan, merkitään ja pakataan nykyisen lainsäädännön mukaisesti enintään 1:seen kesäkuuta 2015 asti. Sen jälkeen sovelletaan vain uutta lainsäädäntöä.

4. Yleistä

4.1 YK on jäsenvaltioidensa nimissä tehnyt ehdotuksen kemikaalien luokittelussa, pakkaamisessa ja merkinnoissa käytettävien kriteerien ja prosessien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetusta GHS-järjestelmästä (*Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals*). EU:n jäsenvaltiot ovat sopineet siitä, että tämä malli tulisi ottaa käyttöön vuoteen 2008 mennessä. Komissio on tehnyt ehdotuksen toimeenpanevasta lainsäädännöstä, joka on nyt käsillä oleva asetus.

4.2 ETSK kannattaa voimakkaasti tätä maailmanlaajuisen yhdenmukaistamisen tavoitetta sekä ehdotetun lainsäädännön muotoa ja oikeusperustaa sekä sitä, että järjestelmän käyttöönottoaikataulu osuu yksiin asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) mukaisen aineiden rekisteröinnin ensimmäisen merkittävän määräajan kanssa.

4.3 ETSK huomauttaa myös, että on löydyttävä joustavuutta näiden kahden järjestelmän käyttämiseksi rinnakkain erityisesti "seosten" osalta, jotka usein itse koostuvat "seoksista", joista kullakin on tarkasti määriteltävissä oleva ja joskus pitkä, kuukausien tai jopa vuosien mittainen säilyvyysaika. Siirtymää saadaan tuskin täysin toteutettua ehdotetun aikataulun puitteissa, mutta se ei onneksi tee prosessista tehotonta. Ellei tällaista joustavuutta löydy, käynnistyskustannukset nousevat ja tavoitellut pitkän aikavälin hyödyt saattavat jäädä saavuttamatta.

4.4 ETSK panee myös merkille komission tekemän vaikutusten arvioinnin johdannossa esitetyt huomiot, joiden mukaan "GHS-järjestelmän täytäntöönpanosta on pitkän aikavälin hyötyä, koska [– –] kustannussäästöinä ilmenevät (toistuvat) edut peittävät lopulta käyttöönottovaiheen kertaluonteiset kustannukset", mutta "täytäntöönpanokustannukset on kuitenkin pidettävä kurissa, jotta järjestelmä antaisi nettohyötyä lähitulevaisuudessa ja jottei pk-yrityksille koituisi tarpeettomia kustannuksia ja hallinnollista rasitetta". ETSK yhtyy näihin huomioihin.

4.5 ETSK panee myös merkille säädökseen liittyvässä rahoituslaskelmissa esitetyt komission näkemykset, joiden mukaan "[s]äädehdotus liittyy kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanoon. Kielteinenkin ennakoarviointi ei estäisi komissiota esittämästä lakiehdotusta, koska muita poliittisia vaihtoehtoja ei ole. Kielteinen jälkiarviointi ei saisi komissiota peruuttamaan sitoumustaan toteuttaa kansainvälisesti sovittu luokitus- ja merkintäjärjestelmä."

4.6 Toisin sanoen komissio katsoo, että sen oli tehtävä ehdotus, oli kustannusten ja mahdollisten hyötyjen laskennal-

linen ja todellinen tase mikä tahansa. ETSK on samaa mieltä siitä, että tämä on vallitsevissa olosuhteissa realistista, mutta pahoittelee sitä, että vaikutusten arvioinnissa — vaikka se ei olekaan keskeinen tekijä päätöksenteossa — ei tutkittu lähemmin todennäköisiä täytäntöönpanokustannuksia, jotta näitä vaikutuksia olisi voitu lieventää säädöstä laadittaessa. Se, että sama konsulttiyhtiö (RPA) on laatinut yksityiskohtaisen (ja ristiriitaisen) analyysin vain yhtä säädöksen vaikutuspiiriin kuuluvaa alaa (tiedot kulutustuotteet) varten, viittaa siihen, että tämä olisi voitu toteuttaa laajemmalla mitalla ja varmasti tehokkaammin, jos rahaa, aikaa ja tahtoa olisi löytynyt. Kuten kaikissa yhdenmukaistamisprosesseissa, kustannusten nousun ja hyötyjen menettämisen vaara on hyvin ilmeinen.

4.7 On esimerkiksi vaikea ymmärtää, miksi tällainen siirtyminen yhdestä vakiintuneesta ja täysin toimivasta järjestelmästä toiseen yhtä pätevään mutta outoon järjestelmään tarjoaisi EU:ssa välittömästi terveys-, turvallisuus- ja ympäristöhyötyjä. Lyhyellä aikavälillä kuluttajansuojan taso saattaa jopa laskea, kun kahta järjestelmää erilaisine huomiosanoineen, lausekkeineen ja varoitusmerkkeineen käytetään rinnakkain. Vähittäismyyntisektorille kohdistettu koordinoitu valistus- ja koulutusohjelma pienentäisi tätä riskiä jonkin verran.

4.8 On myös käsitteellisesti vaikeata ymmärtää, miten järjestelmän hyödyt maailmankaupan kannalta saavutetaan täysimittaisesti, kun valtiot panevat YK:n ehdotuksen täytäntöön eri aikaan ja tulkitsevat perusvaatimuksia eri tavoin. Järjestelmän varhainen täytäntöönpano Japanissa ja Uudessa-Seelannissa on jo herättänyt huolta Euroopassa. Yhdysvalloissa, jossa tällä hetkellä sovelletaan rinnakkain neljää tai viittä järjestelmää, täytäntöönpano on pahasti kesken. Maailmanlaajuisesti kaupattavat tavarat edellyttävät luonnollisesti edelleen erikielisiä versioita, vaikka vaadittavat merkinnät ja käyttöturvallisuustiedotteet yhdenmukaistetaan.

4.9 Näin ollen voidaan sanoa vain, että tämä on alku maailmanlaajuiselle yhdenmukaistamisprosessille, joka heijastelee EU:n jäsenvaltioissa jo tapahtunutta kehitystä ja edellyttää nyt yhtä paljon resursseja sekä tukijärjestelmiä ja -prosesseja jatkuakseen koko maailman tasolla. Tällainen rooli on komissiolle outo, ja on tärkeää, että se osoittaa riittävästi voimavaroja, jotta käsillä olevaan ehdotuksen väistämättä vaadittavat muutokset, päivitykset ja mukautukset voidaan tehdä ajoissa ja tehokkaasti. On epäselvää, ovatko rahoituslaskelmat sekä komiteamenettely ja sen jälkeistä valvontaa koskevat ehdotukset tässä suhteessa asianmukaisia.

4.10 Samanlaisia huomioita tulisi esittää YK:lle sen varmistamiseksi, että luokituskriteerien lisäksi myös niiden perusteella tehty ja merkintöjen ja pakkaamisen perustana käytetyt maailmanlaajuisesti suurina määrinä kaupattavien "peruskemikaalien" (ja viime kädessä useimpien maailmanlaajuisesti suurina määrinä kaupattavien kulutustuotteiden) luokitukset yhdenmukaistetaan kattavasti mahdollisimman pian. Molemmista tapauksista on ratkaisevan tärkeää, että tuotteiden valmistajat ja asianomaiset sääntelyviranomaiset tekevät tiivistä ja jatkuvaa yhteistyötä.

4.11 EU:ssa komission on yhä vastattava kahtalaiseen ongelmaan: sen on selvitettävä järjestelmän monet vain osittain määritellyt vuorovaikutukset oman muun lainsäädäntönsä kanssa sekä tunnustettava ja otettava huomioon tiettyjen alojen, etenkin kulutustuotteiden, tarpeet. Koska molempien järjestelmien tulisi olla yhtä tehokkaita, olisi jätettävä tietty joustomahdollisuus, jotta ehdotuksen laajoista puitteista voidaan sopia mahdollisimman nopeasti.

4.12 Vastaavasti "työntekijöille" (työpaikoilla) ja "kuluttajille" (vähittäismyymälöissä, internetin kauppasivustoilla ja myöhemmin kotona) tulisi luonnollisesti tarjota edelleen mahdollisimman korkeatasoinen terveyden ja turvallisuuden suoja. Nämä kaksi ympäristöä, samoin kuin asianosaisten tietotarpeet ja heidän käytettävissään olevat tukipalvelut, ovat kuitenkin hyvin erilaiset. Tämä otetaan ehdotuksessa vain osittain huomioon. Mitään kaikkiin tilanteisiin sopivaa yleistä lähestymistapaa ei tarvita. Olisi myös kiinnitettävä huomiota kuluttajien ostokäyttäytymisen viimeaikaiseen kehitykseen, erityisesti internetin käyttöön. Lisäksi esimerkiksi pelastushenkilöstön, ensiapuasemien ja myrkytyskeskusten ammatilliset tarpeet olisi otettava huomioon merkintöjen sisältöä ja vaadittujen tietojen merkityksellisyyttä koskevista säännöksistä.

4.13 Merkintöjen lisäksi tulisi ottaa huomioon myös muiden tietolähteiden saavutettavuus ja arvo erityisesti ajatellen kuluttajia, jotka voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja kuluttajajärjestöjen neuvonnan tai useimpien valmistajien ja toimittajien internetissä tarjoamien tietojen pohjalta. Näin ollen komissio yksinkertaistaa asioita liikaa väittäessään, että "[m]erkinnät ovat ainoa keino viestittää vaaroista kuluttajille". Niille, jotka tukeutuvat vain pakkausmerkintään ehkä pitkänkin ajan kuluttua tuotteen ostosta, on erittäin tärkeää, että tieto on selkeästi kohdennettua, ymmärrettävää ja merkityksellistä. EU:n nykyisen lainsäädännön tai hyvän kauppatavan nojalla on niille, jotka haluavat perehtyä asiaan syvemmin, lisätietoa helposti saatavilla. Monet pelkästään merkkiuskollisuuteen perustuvat yksittäiset ostopäätökset ovat kaksitahoinen asia — yhtäältä tuotetta pidetään turvallisenä vain siksi, että se on X-yhtiön tekemä, ja toisaalta tämän asiakasuskollisuuden arvo auttaa osaltaan X-yhtiötä varmistamaan, että sen tuotteet todella ovat turvallisia, tai jos eivät, ne suunnitellaan tai valmistetaan uudelleen tai vedetään pois markkinoilta. (Eräät äskettäin tapahtuneet ja epäilemättä kalliit lelujen ja muiden kulutustuotteiden vapaaehtoiset markkinoilta vetämiset sisäisen laadunvalvonnan petettyä havainnollistavat hyvin tätä seikkaa.)

4.14 Työntekijöiden ja kaikkien työpaikoilla oleskelevien osalta voidaan todeta, että työpaikoilla, joissa altistuminen on yleensä suurempaa ja pitkäaikaisempaa ja joissa tiukkojen työterveys- ja turvallisuusnormien noudattaminen on kaikkien asianosaisten päivittäinen ensisijainen tehtävä, pakkaukset ja niiden sisältämät määrät ovat yleensä suurempia ja merkinnät voivat olla yksityiskohtaisempia. Tässäkin tapauksessa saatavilla on runsaasti lisätietoa, josta suuri osa on EU:n tai muun lainsäädän-

nön perusteella asetettava saataville, kun raaka-aine tai väliaine toimitetaan käyttäjälle jatkojalostusta varten tai sitä ennen. Eräällä yhdysvaltaisella internetsivustolla, jolla ETSK:n REACH-järjestelmästä aiemmin (helmikuussa 2005) antaman tiedonannon mukaan oli 1,4 miljoonaa käyttöturvallisuustiedotetta, niitä on nyt yli 3,5 miljoonaa — ja niitä väitetään lisättävän sivustolle noin 10 000 päivässä. EU:ta varten muotoiltuja sekä aineiden että valmisteiden käyttöturvallisuustiedotteita on saatavissa eri kielillä useimmilta valmistajilta ja toimittajilta sekä joistakin keskitetyistä lähteistä, ja ne on luonnollisesti annettava eurooppalaisille asiakkaille, ennen kuin tuotteita voidaan toimittaa. Koska kaikkien valmistajien ja toimittajien on toimitettava käyttöturvallisuustiedotteet kaikista tuotteistaan kaikilla asianmukaisilla kielillä, yksittäisiä turvallisuustiedotteita tarvitaan hyvin paljon. Ne on lisäksi päivitettävä säännöllisesti tai kun käsillä olevan asetuksen kaltainen uusi lainsäädäntö sitä edellyttää.

4.15 Edellä esitettyä täydentää äskettäin (kesäkuussa 2007) avattu OECD:n *eChemPortal*, jonka kautta pääsee helposti moniin sen jäsenhallitusten ja -virastojen, EU:n osalta Euroopan kemikaaliviraston, ylläpitämiin tietokantoihin. Näistä tietokannoista saa tietoa kymmenistä tuhansista EU:ssa valmistetuista ja kaupattavista yksittäisistä aineista, ja ne tulivat erilaisia lyhenteitä, joita ovat esim. EHS (EU), CHRIP (Japani), OECD HPV (OECD), SIDS HVPC (YK:n ympäristöohjelma UNEP), HPVIS (Yhdysvaltain ympäristövirasto US EPA), INCHEM (IPCS), sekä sellaiset tunnetummat ja yleisesti käytetyt EU-lähteet kuin IUCLID, ORATS, HPVCS, LPVCS, ELINCS ja EINECS, samoin kuin sellaiset alakohdattaiset sivustot kuin SEED, EUROPHYT, PHYSAN ja CAT. Sellaisille maailmanlaajuisesti koordinoituilla tukiohjelmilla kuin *pharmacovigilance* ja *cosmetovigilance* varmistetaan, että tuotteiden haittavaikutukset rekisteröidään keskitetysti ja nopeasti. Näiden elinkeinoelämän ja sääntelyviranomaisten yhteisien ennakkoarvioitusohjelmien laajentamista muihin laajasti käytettyihin kulutustuotteisiin tulisi rohkaista.

4.16 Näiden tietolähteiden olemassaolo ja helppo saavutettavuus ovat selvästi myönteinen asia. Vielä parempi on, jos kaikki edellä luetellut lähteet ja kaikki niiden käyttöturvallisuustiedotteet ja tuotetiedostot voidaan todella päivittää niiden yksityiskohtaisten muutosten mukaan, joita GHS-järjestelmän vaihteleva täytäntöönpano eri valtioissa ja alueilla edellyttää, aiheuttamatta kaikille asianosaisille kohtuuttomia kustannuksia — joskin on jälleen epäselvää, onko tämä otettu täysin huomioon vaikutusten arvioinnissa.

4.17 Tämä internetissä olevan tiedon runsaus sekä toimeenpantavan lainsäädännön laajuus on kuitenkin selvästi muodostumassa taakaksi ja oikeudellisesti ja älyllisesti haastavaksi ongelmaksi sekä sääntelijöille että käyttäjille. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) englanninkielinen versio oli lopullisessa julkaistussa muodossaan 850 sivua pitkä. REACH-asetuksen täytäntöönpanohankkeet (RIP) ja ohjeet, jotka eivät vielä ole valmiit, käsittävät kuuleman mukaan yli 10 000 sivua. Niiden lopullinen muoto ja oikeudellinen asema eivät ole vielä tiedossa.

Nyt käsillä oleva GHS-ehdotus on yli 2 000-sivuinen. Nytkin tarvitaan ohjeita tätä asetusta varten ja noin 20 muun sen vaikutuspiiriin kuuluvan säädöksen, mm. direktiivin 1996/82/EY (Seveso II -direktiivi), täytäntöönpanon tueksi. Näin ollen EU:n toimivaltaisten toimielinten ja muiden elinten täytyy lähiaikoina tuottaa tai käsitellä pelkästään tällä alalla lähes 20 000 sivua lainsäädäntöä ja sitä tukevaa aineistoa. On vaikea pitää tätä onnistuneena säädöskäytännön parantamisen mallina — saati ihanteellisena tapana tukea Lissabonin tavoitteiden saavuttamista — tai keinona saada Euroopan kansalaiset vakuuttuneiksi kuuntelevasta ja tukea antavasta, keskitetysti hallitusta EU:sta.

4.18 Jos nämä keskeiset viestintäongelmat saadaan kuitenkin ratkaistua ajoissa (luultavasti pilkkomalla lainsäädäntö sen oleellisiin osatekijöihin — selvästi esitettyihin ja sovittuihin määritelmiin, tutkimusmenetelmiin, päätepesiteisiin, tuloksiin, vaadittuihin prosesseihin ja menettelyihin jne. — jotka julkaistaan ja päivitetään kaikki erikseen asianmukaisia mutta toisistaan poikkeavia aikatauluja noudattaen, koska ne eivät edellytä yhtäaikaista julkaisemista primäärilainsäädäntönä), voidaan todella saavuttaa suuria hyötyjä. Tietokantoihin perustuvan ja yleisesti sovellettavan GHS-järjestelmän tulisi viime kädessä vaikuttaa kaikkiin niihin tahoihin, jotka esittävät huomioita terveyden, turvallisuuden ja ympäristön parhaista suojelukeinoista, sekä ohjata niitä — ja tästä saatava hyöty saattaa olla paljon suurempi kuin tähän liittyvä maailmankaupan tai paikallisen työllisyyden pieni kasvu, jota tällä hetkellä käytetään ehdotuksen taloudellisena perusteluna.

5. Erityistä

5.1 ETSK toteaa, että ehdotetun asetuksen hyväksymisaikataulu on tiukka, jotta sen täytäntöönpanossa voidaan noudattaa REACH-asetuksessa asetettuja määräaikoja ja pitää näin kertaluonteiset käynnistyskustannukset kurissa. ETSK toteaa myös, että tämä on vain alku maailmanlaajuiselle prosessille, joka edellyttää jatkuvaa muutosta kaikilta siihen osallistuvilta sääntelyelimiltä, yrityksiltä ja muilta prosessin vaikutuspiiriin suoraan kuuluvilta. Siksi on selvästi tarpeen ymmärtää ja korjata mahdollisimman monet havaituista ongelmista sekä panna ehdotuksen ydin täytäntöön mahdollisimman joustavasti. Koska yksi hyvä ja toimivaksi osoittautunut järjestelmä korvataan toisella, toivottavasti yhtä hyvällä järjestelmällä, ongelmien ratkaisuun aikaa antaviin poikkeuksiin liittyvät riskit ovat vähäisiä.

5.2 Esimerkkinä tästä voidaan mainita komission henkilöstön ja kansallisten asiantuntijoiden valmisteleva, nykyisen direktiivin liitetty 1 koskeva muunnostaulukko, joka on sisällytetty asetuksen liitteeseen VI. Vaikka kyseessä on hyödyllinen ohje vanhojen vaatimusten muuntamiseksi uusiksi, ohitettiin tässä yhteydessä kaikki ne asianmukaiset tarkistus- ja sopimusmenettelyt, joihin nuo yli 1 000 sivua päätöksiä alun perin perustuivat. Mikäli liite tulisi välittömästi voimaan säädöksenä, sen yksityiskohtaiseen läpikäyntiin olisi osoitettava resursseja juuri, kun useimmilla yrityksillä on täysi työ täyttää REACH-asetuksen rekisteröintivaatimukset. Usein EU:n säädöksiä hyväksytään niin, että jotkin tai kaikki niiden liitteet ovat vielä tyhjiä, ja näin voitaisiin tehdä nytkin, jotta pystytään kokonaisuikataulussa.

Siten vältettäisiin myös kysymys vaatimusten kääntämisen tai muuntamisen yhteydessä tehtyihin virheisiin liittyvästä vastuusta, joka tällä hetkellä lankeaisi ikävä kyllä komission vastuullisille yksiköille. Vain vähän huojennusta tuo se tosiasia, että kyseisen prosessin on raportoitu tuoneen esille useita virheitä nykyisessä lainsäädännössä erityisesti kun otetaan käyttöön useita uusia kielitä. Tässä yhteydessä ”kääntäminen” sanan tavanomaisessa kielitieteellisessä merkityksessä onkin ensiarvoisen tärkeää. Kun otetaan huomioon tietojen suuri määrä, on syytä olettaa, että samaan aikaan tehdään uusia virheitä, jotka asianomaisten tuotteiden valmistajat tai toimittajat huomaavat vasta ajan myötä.

5.3 Samanlaiset huomiot pätevät kaikkiin tapauksiin, joissa uusi GHS-järjestelmä — ellei asiaan kiinnitetä riittävää huomiota — tiukentaa nykyisiä luokituksia ja siten merkintöjä ja pakkaamista sekä kääntää mahdollisesti myös muita asiaan liittyvään kuljetus- tai muuhun lainsäädäntöön perustuvia vaikutuksia. Näin saattaa käydä esimerkiksi eräiden yleisesti käytettävien kulutustuotteiden kuten kotitalouksien pesuaineiden kohdalla, joille uusi GHS-järjestelmä vaikuttaa asettavan täysin ylimitoitettuja merkintävaatimuksia. Sellaiset usein siteeratut esimerkit kuin ”jos yleisesti käytettyä pesuainetta läikkyä vaatteille, käyttäjän tulee riisua ne päältä — ja pestä ne samalla pesuaineella” murentaisivat vain järjestelmän ja sitä soveltavien toimijoiden uskottavuuden. Ne eivät ainakaan olisi omiaan edistämään terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun mahdollisimman korkean tason saavuttamista. On keskeisen tärkeää soveltaa harkiten 30 artiklan 1 kohdan mahdollistamaa poikkeusta, jonka mukaan selvästi tarpeettomat turvalausekkeet ”on [–] jätettävä pois merkinnöistä”.

5.4 Myös liialliseen luokitteluun johtavat vaatimukset herättävät huolta. Tällä erällä lainkäyttöalueilla sovellettavalla käytännöllä on tarkoitus rajoittaa valmistajien vastuuta, mutta sekään ei juuri palvele työntekijöiden ja kuluttajien asianmukaista suojelua. Nyt käsillä olevissa ehdotuksissa ei etenkään erotella toisistaan yhtäältä mahdollisesti ”ärsyttäviä” (jotka tiettyissä tapauksissa saattavat aiheuttaa ohimenevää ihon punoitusta ja turvotusta) ja toisaalta ”syövyttäviä” tuotteita (jotka voimakkaan hapon tai emäksen tai hapen vaikutuksesta todennäköisesti aiheuttavat iholla pysyvän ja mahdollisesti parantumattoman syöpymisvaurion). Pelkkien ”silmävaurioiden” mahdollisuus on tietysti paljon yleisempi, ja ne saattavat eräissä tapauksissa olla vakavampia ja aiheuttaa sokeuden. Jos tällaisia riskejä esiintyy, ne tulisi aina merkitä asianmukaisella ja helposti tunnistettavalla symbolilla. Tätä kaikkea kääntävät joko sääntöjen asettamat tai vapaaehtoiset rajoitukset eläinten käytöstä sellaisten tuotteiden testauksessa, jotka nyt ovat lähellä tarkistettua päätepesitettä ja joiden merkinnät ja pakkaaminen kuluttajille myyntiä varten riippuvat hyväksytystä luokituksista. Koska tuotteet, joihin kohdistuu tällaisia vaikutuksia, ovat todennäköisesti pikemmin poikkeuksia kuin sääntö, lyhytkestoiset poikkeukset mahdollistaisivat ehdotuksen pikaisen käyttöönoton kokonaisuudessaan.

5.5 Liiallisilla merkinnöillä on myös epätoivottu seurannaisvaikutus pakkauksiin, koska lapsiturvallisten sulkimien avaaminen on yhtä hankalaa iäkkäille tai heikoille käyttäjille kuin lapsille. Tuotteiden turvallista käyttöä ja säilytystä jokapäiväisessä

elämässä koskevat ohjeet ovat yleensä arvokkaampia kuin laitteet, jotka estävät käyttäjiä käyttämästä tuotteita tai johtavat siihen, että säiliöt jätetään sulkematta tai sisältö siirretään toisiin, vähemmän turvallisiin säiliöihin. Kuluttajat ymmärtävät hyödyllisten merkintöjen, terveen järjen ja päivittäisten havaintojen avulla, että uunin- tai viemärinpuhdistusaineita on käsiteltävä hyvin varovasti; he ovat myös useimmissa tapauksissa täysin kykeneviä käsittelemään pesujauheita tai astianpesukoneen pesuainetabletteja vahingoittamaan itseään. Niiden merkitseminen "syövyttäväksi" huomiosanalla "VAARA" ei hyödytä mitään, vaan vaarantaa koko prosessin.

5.6 Edellä esitetyt esimerkit herättävät myös kysymyksen, missä määrin on testattu sitä, miten erilaiset käyttökunnat eri puolilla maailmaa ymmärtävät uusia (ja vanhoja) varoitusmerkkejä, huomiosanoja ja lausekkeita. Vaikka on liian myöhäistä muuttaa YK:n GHS-ehdotuksia, selkeyden lisäämiseksi voisi olla hyödyllistä lisätä joitakin sanoja tai ehdottaa joitakin muutoksia. Erityisen pahoiteltavaa on laajalti tunnetun Pyhän Andreksen ristin (musta vinoristi oranssilla pohjalla) poistaminen. Kestää varsin kauan, ennen kuin sen korvaavat symbolit tunnistetaan kunnolla, ja erityisesti kuluttajien riski kasvaa, kunnes uudet symbolit ovat täysin vakiintuneet. Tästä syystä olisi mahdollisimman pian otettava käyttöön (ja rahoitettava keskitetysti) myymälöissä toteutettavia viestintäohjelmia, joilla autetaan kaikkia säännöllisiä vähittäisostoja tekeviä käyttäjiä. Internetin kautta kulutustuotteita ostettaessa merkintä on harvoin nähtävissä ostohetkellä, ja internetistä hankintansa tekevien tarpeita on vielä tutkittava lisää.

5.7 Ehdotuksessa edellytetään varsin järkevästi valmisteen tai seoksen aineosien tunnistamiseksi CAS-numeroiden käyttöä (ne kattavat tällä hetkellä yli 32 miljoonaa orgaanista ja epäorgaanista ainetta, joiden rakenteet ovat osittain tai täysin määritetty; näistä aineista 13 miljoonaa on luokiteltu kaupallisesti saatavilla oleviksi, usein hyvin pieninä määrinä) ja tunnistuksen täydentämiseksi IUPAC-nimikkeistössä vahvistettujen, CAS- tai muiden nimien käyttöä. On kuitenkin huomautettava, että näiden nimien tarkoitus on määrittää rakenteita, ei yksilöidä vaaroja tai riskejä. Niistä on harvoin hyötyä pelastushenkilöstölle tai myrkytyskeskuksille, koska erityisiä vasta-aineita ei yleensä ole. Valinta oksennuttamisen tai vatsan neutraloinnin välillä voi kuitenkin olla ratkaisevan tärkeä myrkytyksen saaneen käyttäjän ensiavussa. Mahdollisuus ottaa ensiavun jälkeen yhteyttä valmistajaan tarkempien ohjeiden saamiseksi mihin vuorokaudenaikaan tahansa kaikkina viikonpäivinä on myös hyvin tärkeää. Pakkausmerkintöihin tulisi hätätapauksia varten sisällyttää juuri tällaiset tiedot pikemmin kuin mutkikkaan seoksen yhden tai useamman ainesosan virallinen kemiallinen nimi ja molekyyli rakenne.

5.8 Näin ollen tapauksissa, joissa tietyn aineosan nimeäminen sen koko kemiallisen rakenteen tarkkuudella hyödyttää vain kilpailijoita ja vaarantaa siten alkuperäisen valmistajan immateriaalioikeudet, nykyisen yleisen valmistedirektiivin suojalausekkeet tulisi säilyttää. Tämä ongelma koskee yleensä vain

voiteluöljyjä ja muita huipputeknologian valmisteita, joille kuluttajat altistuvat yleensä vain rajallisesti ja joiden yleinen vaarallisuus ei selvästi riipu niiden yksittäisistä aineosista.

5.9 Edellä esitetty nostaa myös esiin ongelman ehdotetusta "seos"-sanan käytöstä. Sillä tulisi viitata vain sellaiseen aineiden yhdistelmään, jonka aineet voidaan erottaa toisistaan fysikaalisin keinoin, erotukseksi "yhdisteistä" tai "aineista" (joita ei voida tällä tavoin pilkkoa). Tällä määritelmällä näytetään niputettavan yhteen yhtäältä joukko hyvin erilaisia materiaalisia järjestelmiä (luonnossa esiintyvät malmit, mineraalit, rikasteet ja kasviuutteet) ja toisaalta "valmisteet", joiden keskeinen määritelmä on se, että ne ovat tietoisesti valmistettuja seoksia tunnetuista aineosista, joiden perusteella lopputuotteen vaarallisuus voidaan kohtuullisella tarkkuudella päätellä. Metalliseokset (ja lasit) eivät luonnollisesti kuulu näistä ryhmistä kumpaankaan, ja niitä tulisi sekä nyt ehdotetussa asetuksessa että REACH-asetuksessa säätää erikseen ja nykyistä asianmukaisemmin. On myös epäselvää, miksi jätteitä ei ole sisällytetty ehdotukseen omana luokkana, vaikka ne sisältyvät eräissä tapauksissa Einecs-luetteloon "liejuihin" ja "lietteisiin" kuuluvina "aineina". Tämä näyttäisi merkitsevän sitä, että luonnontilaiselle sekamalmille on annettava luokitus (ilmeisesti täysin turhaan, sillä se tuskin joutuu kosketuksiin kuluttajien kanssa eikä sille ole mahdollista löytää mitään korvaavaa ainetta), mutta romurautaa ja sekapaperijätettä, joita täytyy käsitellä "sellaisenaan" jatkuvassa prosessoinnissa ja kierrätyksessä, ei tarvitse luokitella. Kaikkia edellä mainittuja aineita on käsiteltävä turvallisesti työpaikoilla, mutta tämä ei ole luokituksen ensisijainen tavoite. Lisäksi kyseiset aineet ovat itse asiassa harvoin merkittyjä tai pakattuja. Ala- tai työpaikkakohtaiset erityissäännökset tarjoavat tavallisesti parempaa suojelua.

5.10 Olivat määritelmät mitä tahansa, ne tulisi sisällyttää täysimääräisinä asetusehdotukseen eikä vain viitata niiden osalta GHS-järjestelmään tai muihin asiakirjoihin. Tämä olisi hyvä tilaisuus määritellä sanat "kemikaali" ja "kemiallinen" ensi kertaa (englannin "*chemical*" voi olla sekä substantiivi että adjektiivi). Mikäli sillä tarkoitetaan "ainetta", kuten asianlaita luultavasti on, tämä tulisi ilmaista selvästi. Näin selvennettäisiin myös tämän asetuksen ja muiden sellaisten direkttiivien ja asetusten soveltamisalaa, joita sovelletaan paljon laajemmin kuin vain tarkasti määritellyn "kemianteollisuuden" tuotteisiin. Tällä tehtäisiin myös selväksi, että englannin substantiivin "*chemical*" kääntäminen "kemialliseksi aineeksi" sellaisissa kielissä, joissa ei ole tätä tarkoittavaa yksisanaista vastinetta, ei merkitse automaattisesti sitä, että on olemassa vaihtoehtoisia (ja oletettavasti myrkyttömiä?) "muuta kuin kemiallisia aineita". Näin myös toivottavasti vähennettäisiin sellaisten hyvää tarkoittavien mutta merkityksetömiä lausumien käyttöä kuin "useimmat tuotteet sisältävät kemikaaleja" (1) (mitä loput tuotteet sitten sisältävät?) tai "kemikaaleja käytetään lähes kaikilla työpaikoilla" (2) (mitä mahdollista käyttää niillä muilla työpaikoilla?). ETSK ymmärtää luonnollisesti, että olivat määritelmät millaisia tahansa, niitä on käytettävä

(1) Komission internet-sivuston REACH:ää koskeva "kysymyksiä ja vastauksia" -osasto (FAQ).

(2) Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristö-, elintarvike- ja maaseutuasioiden ministeriön (DEFRA) kyseisestä ehdotuksesta Euroopan parlamentin jäsenille antamat ohjeet.

johdonmukaisesti koko lainsäädännössä. ETSK ei kuitenkaan hyväksy sitä, että yksi säädös on muita "perustavanlaatuisempi" (tai jos on, tämä ehdotus selvästi täyttää kriteerit), eikä varsinkaan sitä, että kaikkien asianosaisten pitäisi lukea asiaa koskeva koko lainsäädäntö vain saadakseen selville jonkin sanan mahdollisen merkityksen. Tämä on tärkeää, koska eri kielille käännettäessä syntyy eroja, joita ei ole alkuperäisessä testissä — tai erityäin tärkeitä merkityseroja häviää. Esimerkiksi sanaa "tuote" käytetään tässä yhteydessä neutraalisti, siten että se merkitsee mitä tahansa kuluttajan todennäköisesti ostamaa tai työpaikallaan käyttämää hyödykettä. Sitä ei missään nimessä ole tarkoitettu synonyymiksi sanalle "artikkeli", jolla on erityismerkitys EU:n ja muussa lainsäädännössä. Englannin kielessä asia on selvä, mutta ei välttämättä muissa kielissä. Tilanteesta riippumatta merkitysero on kuitenkin säilytettävä. Myös muut kieliliset ja kulttuuriset sekaannukset olisi yksilöitävä ja niitä olisi pyrittävä välttämään. Esimerkiksi ilmaisulla "aineeton ympäristö" (*substance-free environment*) voidaan Euroopassa ymmärtää viitattavan esimerkiksi ulkoavaruuteen. Yhdysvalloissa sillä kuitenkin tarkoitetaan koulua, jossa alkoholinkäyttö ja tupakointi on kielletty. Jos valtaehdissä kerrotaan, että jonkun käsistä tai vaatteista on löytynyt "kemikaaleja" (*chemicals*), useissa kulttuureissa tällaisen henkilön oletetaan olevan terroristi.

5.11 Kaikissa tapauksissa on tehtävä selväksi kaikille, myös tavallisille kansalaisille, mitä eri sanoilla tarkalleen tarkoitetaan. Sanan "vaara" käyttämisen kieltäminen sanan "varoitusta" yhteydessä saattaa olla tärkeä merkintöjen asiantuntijoille, mutta näitä kahta sanaa käytetään usein yhdessä muissa riskien pienentämiseen tähtäävissä tiedotuksissa. Jos englannin sanat "*dangerous*" ja "*hazardous*" ja niiden vastineet kaikissa EU:n jäsenvaltioiden (ja EU:n kauppakumppanien) kielissä poikkeavat merkityksiltään vähänkään toisistaan (molemmat on käännetty suomenkielisessä asetusehdotuksessa sanalla "vaarallinen"), tämä tulisi ilmaista selvästi. Eron tekeminen näiden sanojen välillä on englannin kielessäkin hyvin vaikeaa. Tulisi välttää "m-kertoimen" kaltaisten lyhenteiden käyttöä, jotka ovat mielekkäitä vain, jos kohdekielen vastine sanalle "*multiplying*" alkaa myös m-kirjaimella. (Se, että nykyisessä lainsäädännössä viitataan jatkuvasti "R-lausekkeisiin" ja "S-lausekkeisiin", jotka tulevat englannin sanoista "*risk*" ja "*safety*", osoittaa vain, että lainsäädäntö on laadittu englanniksi piittaamatta muita kieliä puhuvien käyttäjien tarpeista.)

5.12 Kun otetaan huomioon tämän ehdotuksen yleinen soveltamisala ja jotta vältetään se, että prosessi tukehtuu monia miljoonia pieninä tai minimaalisina määrinä siirrettäviä aineita koskeviin tietoihin, olisi hyödyllistä säätää vuosittaiseen myyntiin, pakkauksen kokoon tai painoon taikka aineen tunnettuun myrkyllisyyteen perustuvasta raja-arvosta. Erityinen merkintä yleensä laboratorioiden välillä T&K-tarkoituksiin siirrettäviä hyvin pieniä ainenäytteitä varten, jolla ilmoitettaisiin, että

"tuotetta ei ole testattu eikä luokiteltu" ja "vain ammattikäyttöön", olisi hyödyllinen lisä nykyiseen merkintävalikoimaan. (Vaihtoehtoinen uusi ehdotus "tieteellistä tutkimusta ja kehittämistä varten tarkoitettujen aineiden ja seosten" jättämisestä järjestelmän ulkopuolelle edellyttäen, että niitä käytetään samalla tavoin kuin jos ne olisi luokiteltu "syöpää aiheuttaviksi, sukusolujen perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi", on epäasianmukainen ja se tulisi poistaa. Ei ole esitetty näyttöä siitä, että laboratoriovaarat edellyttäisivät erityiskohtelua tai että laboratoriotyöntekijät olisivat vastoin yleistä käsitystä vaarassa tiedon puutteen vuoksi. Jos asian kuitenkin osoitetaan olevan näin, hyvää laboratoriokäytäntöä koskevan EU:n lainsäädännön muuttaminen olisi asiassa parempi etenemistapa.)

5.13 Tulisi myös huolehtia siitä, että ehdotetussa luokitus- ja merkintäprosessissa otetaan huomioon, kuten nykyisin, markkinoille saatettavien yksittäisten aineiden ja valmisteiden tai seosten luontaiset vaaralliset ominaisuudet. Mahdollisuus laajentaa järjestelmä käsittämään valmistajien tai toimittajien suorittamat epäviralliset tai sääntelemättömät suppeat riskinarvioinnit tulisi poistaa, koska se on ristiriidassa sekä EU:n nykyisen lainsäädännön että YK:n GHS-ehdotuksen kanssa.

5.14 Ehdotetulla asetuksella siirretään vastuu täytäntöönpanon valvonnasta, kertomuksista ja säännösten rikkomisen seuraamuksista aivan perustellusti jäsenvaltioille ja vaaditaan, että tätä koskevien säännösten on oltava "tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia" ja että ne on toimitettava komissiolle 18 kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulosta. ETSK toteaa kuitenkin, että käsillä olevalla ehdotuksella on nykyisen lainsäädännön tavoin tarkoitus yhdenmukaistaa luokituksessa käytettävät kriteerit ja prosessit mutta ei luokituksen tuloksia. Näin ollen seuraamukset ovat todennäköisesti laajuudeltaan, teholtaan ja täytäntöönpantavuudeltaan vähäisempiä kuin valmistajien tahto suojella täysimittaisesti ja asianmukaisesti työntekijöitä ja kuluttajia, joista heidän yrityksensä ovat riippuvaisia. Tästä syystä koko ehdotuksen toimivuus yhdessä muun lainsäädännön, kuten REACH-asetuksen, kanssa on ratkaisevan tärkeää.

5.15 On tarpeen arvioida eri lainkäyttöalueilta saatujen tietojen laatua, jotta varmistetaan, että ne ovat vertailukelpoisia ja tarkoituksenmukaisia uusien ja monimutkaisten aineiden luontaisen vaarallisuuden määrittämiseksi, mukaan luettuna aineet, joilla on "tuntematon tai vaihteleva koostumus". Tätä varten on olemassa luokittelujärjestelmiä, esimerkiksi *Society of Chemical Hazard Communications* -järjestön järjestelmä. Vertaisarvioitua tietoa on saatavissa myös *Register of Toxic Effects of Chemical Substances* -rekisteristä. Asianmukaista, luultavasti YK:hon perustettavaa menettelyä tätä varten ei ilmeisesti ole täysin määritelty eikä tarvittavia resursseja ja määrärahoja myönnetty.

Bryssel 12. maaliskuuta 2008

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Dimitris DIMITRIADIS